

РЕШЕНИЕ

№ 7537

гр. София, 23.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 04.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **4429** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Предмет на производството е осъдителен иск, предявен на основание чл.122,ал.3 от Закона за държавния служител/ЗДСл/ от Е. А. П. срещу Националната агенция за приходите за присъждане на обезщетение за причинени имуществени вреди, в общ размер на 1009.45 лева, от които сума в размер на 270.00 лв., за периода от 26.07.2019г. -31.07.2019г.-4 работни дни и сума, в размер на 730.45лева, за периода от 01.08.2019г. до 15.08.2019г. – 10 работни дни за м. август 2019г., считано от 26.07.2019г.(деня на явяване на ищцата на работа)до 15.08.2019г. (дата, на която е действително допусната да изпълнява служебните си задължения на длъжността „главен инспектор по приходите „ в ТД на НАП С.,Дирекция „Контрол“, отдел „Ревизии“, сектор „Ревизии, ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на искането в съда до окончателното изплащане на претендираната сума.

Ищцата, редовно призована, в открито съдебно заседание се представлява от адв. Черногорски. Пълномощникът поддържа исковата молба, не претендира присъждане на разноски.

Ответникът-Национална агенция за приходите е получил препис от исковата молба и в законоустановения срок е депозирал отговор на исковата молба от 25.09.2020 г., с който счита иска за допустим и основателен и го оспорва като недоказан по отношение на претендирания от ищцата размер. Поддържа, че в случая база за изчисляване на дължимото на ищцата обезщетение, е размерът на основната заплата на ищцата, преди прекратяване на служебното и правоотношение, определена със

заповед № ЗЦУ-І-81/17.02.2016г. на изпълнителния директор на НАП-1262 лева, която е посочена в заповед № 4223/08.08.2019г.на изпълнителния директор на НАП за възстановяване на Е. П. на длъжност. Конкретният дължим размер на обезщетението за исковите периоди е както следва: от 26.07.2019г. -31.07.2019г.-4 работни дни е 219.48лв. от общо 23 работни дни през месец юли 2019г. и от 01.08.2019г. до 14.08.2019г.вкл. – 10 работни дни за м. август 2019г.- 573.64лева, от общо 22 работни дни през месец август 2019г. или за целия исков период следва да бъде изплатено обезщетение на ищцата, в размер на 793.12 лева, а за разликата над този размер искът е неоснователен и недоказан и следва да бъде отхвърлен.

Ответникът, редовно призован, се представлява в открито съдебно заседание от юрисконсулт А., поддържа депозирания отговор на исковата молба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокуратурата на Република България изразява становище за основателност на предявения иск.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с исковата молба и отговора на исковата молба твърдения, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 ГПК, вр. чл. 144 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Не се спори по фактите, че служебното правоотношение между Е. А. П., заемала длъжността „главен експерт по приходите“, в сектор „Ревизии“, отдел „Ревизии“, дирекция „Контрол“ в ТД на НАП С. е прекратено със заповед № 319/28.02.2017 г. на изпълнителния директор на НАП. Същият индивидуален административен акт е отменен с влязло в сила на 15.07.2019 г. решение № 10989 ,постановено по адм.д. № 9589/2018г.на Върховен административен съд.

Със заявление вх. № 94-Е-259 / 26.07.2019 г. ищцата е поискала да бъде възстановена на заеманата преди незаконното прекратяване на служебното ѝ правоотношение длъжност-"главен инспектор по приходите", сектор "Ревизии", отдел "Ревизии" в дирекция "Контрол" при ТД на НАП – София. Със същото заявление е уведомила адресата, че се явява на работа на 26.07.2019г., в 9,00ч. за заемане на предишната длъжност.

На 26.07.2019г. е съставен Констативен протокол /КП/ № УЧР-48, в който е посочено, че на същата дата жалбоподателката се е явила в администрацията в законоустановения двуседмичен срок от влизане в сила на съдебното решение, постановено по адм.д. №9589/2018г. по описа на ВАС, в съответствие с чл.122 от ЗДСл. и е изпълнила изискванията на закона за кумулативно наличие на предпоставките за възстановяване, поради което ще бъде издадена заповед за възстановяването ѝ. Разяснено ѝ е, че за издаване на заповедта е необходимо технологично време за подписване на документа от съответните ръководители и органа по назначаване, както и да се осигури фактическо работно място, където да изпълнява служебните си задължения. В протокола е записано, че ищцата следва да заеме работното си място едва след като ѝ бъде връчена заповедта, за което ще бъде уведомена от служител на отдела. Констативния протокол е съставен в ТД на НАП - С. и е подписан от присъствалите лица – Е. П., В.К.-С.. - ст. ю.к. в отдел УЧР и Л.З. - началник на отдел УЧР. Със Заповед №4223/08.08.2019г. на изпълнителния директор на НАП, на основание чл.122, ал.1 от ЗДСл ищцата П. е възстановена на длъжността "главен инспектор по приходите", сектор "Ревизии", отдел "Ревизии" в дирекция "Контрол" при ТД на НАП - С., считано от 15.08.2019г.,като и е определено основно

месечно възнаграждение, в размер на 1262 лева. От ответника е издадена последваща заповед № 4278 от 08.08.2019г. ,с която на ищцата, за заеманата от нея длъжност „главен инспектор по приходите” в сектор Ревизии,отдел „Ревизии”,дирекция „Контрол” в ТД на НАП С. , считано от 15.08.2019г. е определено основно месечно възнаграждение в размер на 1607 лева.

При така установената фактическа обстановка от правна страна съдът намира следното:

Предявеният иск с правно основание чл. 122, ал. 3 от ЗДСл е допустим, като съгласно чл. 205 от АПК искът е насочен срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите – Националната агенция за приходите.

След съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, настоящият съдебен състав намира иска за частично основателен.

От доказателствата безспорно се установява, че е изпълнен фактическия състав на чл. 122, ал.3 ЗДСл – заповедта за прекратяване на служебното правоотношение е отменена с влязло в сила на 15.07.2019 г. съдебно решение, ищцата е възстановена по реда на ал.1, явила се е в съответната администрация на 26.07.2019 г. в законоустановения срок за да заеме длъжността си, но не е допусната да я изпълнява до 15.08.2019 г. С оглед изложеното съдът намира, че искът е доказан по основание и ищцата има право на обезщетение по реда на чл.122, ал.3 ЗДСл.

Спорът между страните е относно размера на обезщетението. От доказателствата по делото се установява следното:

Със Заповедта за възстановяване № 4223/08.08.2019 г. на ищцата е определено месечно възнаграждение в размер на 1 262 лв., което отговаря на получаваното от нея възнаграждение преди прекратяване на служебното й правоотношение. С нова Заповед № 4278/08.08.2019 г. е определено ново месечно възнаграждение в размер на 1 607 лв., считано обаче от 15.08.2019 г. Съдът намира, че обезщетението следва да бъде определено на базата на основната заплата на ищцата към момента на признаване на уволнението за незаконосъобразно и явяването й да заеме длъжността - 1 262 лв. Неправилно ищцата се позовава на определеното й със Заповед 4278/08.08.2019 г. ново възнаграждение, в размер на 1 607 лв., тъй като тази заплата е определена начина от 15.08.2019 г., докато исковата претенция е до датата 15.08.2019 г., а не за периода след това.

С оглед изложеното обезщетението следва да бъде в размер общо на 793,12 лв.(за периода от 26.07.2019 г. до 31.07.2019 г. - 219,48 лв. и за периода от 01.08.2019 г до 14.08.2019 г. - 573,64 лв.), ведно със законната лихва върху сумата от 793.12 лева , считано от подаване на исковата молба – 29.08.2019 г., до окончателното изплащане на сумата.

В останалата част до претендираното обезщетение от 1009,45 лв. искът следва да бъде отхвърлен.

При този изход на делото и въз основа на направеното искане на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение по чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ съобразно отхвърлената част на иска, в размер на 44 лева.

Така мотивиран Административен съд София-град, I отд. - 20 състав

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите - С., [улица], да заплати на Е. А. П., ЕГН [ЕГН] - [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх.“А“, ап. № 4 обезщетение, на основание чл.122, ал.3 от Закона за държавния служител, в размер на 793,12 лв. /седемстотин деветдесет и три лева и дванадесет стотинки/, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 29.07.2019 г. до окончателното изплащане на сумата.

ОТХВЪРЛЯ иска за сумата над 793,12 лв. до пълния претендиран размер от 1009,45 лв, като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА Е. А. П., ЕГН [ЕГН] - [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх.“А“, ап. № 4 да заплати на Национална агенция за приходите разноски по делото, съобразно отхвърлената част на иска, в размер на 44 /четиридесет и четири/ лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: